

1905-05-28

þý š í à á ¹ ð á - ± á . 2 7 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9134>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ι'. — ΑΡΙΘ. 270

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

28 ΜΑΐΟΥ 1905

ΤΟ ΗΡΟΟΙΗΙΟΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Δεν είμεθα έξι έκεινων οιτινες συνηθίζουν νά κολακεύουν τους αρχοντάς μας, ή ιά τους φύλουν τά πόδια.

Αύτό τό κάμνου, μερικοί φραγκοφορεμένοι ργιάδες, τῶν δποίων ή φυλή δὲν έξελιπε δυστυχώς ακόμη οὔτε ἀπό τήν 'Αιας:λήγη σύντε από τήν Κύπρον.

Ούδέποτε έκάμψαμεν τεμενάδες εἰς τους αρχοντάς μας, δπως συνέβη νά τό πράξουν μερικοί έξω κάτω. Ούδέποτε δὲ έκαυταμεν λιβανώδην πρός κανένα 'Αρμετή, δι' ίσοτελείς σκοπούς.

Οι τοιούτοι ακκισμοί, ή τοισύτη ψι-τοπολιτική αι τή ραγιαδωσύνη δὲν μάς έχον έν Κύπρῳ. Ούτε τὸν Φόρον τής Τποτελείας οι ακτηγραγγεῖ, εύτε τὴν Κύπρον, οιτρ μετέχλεν εἰς Παράδεισον την Αρατούρην.

Αγλ ούτε κατήρα συνατέν να προσδοκά κανείς γα κατερθόστατα διά μαγικής ράβδου είτε διά μολις μηνών από τής αφίξεως του, καθ' οὓς δὲν έπεσκέφθη ακόμη δλην τήν Νήσον.

'Αλλ' έκαμε μερικά ἄλλα περί τῶν δποίων θά δηλήσωμεν.

Δὲν ωμιλήσαμεν ώς δούλοι πρός κύ-ριου, ἄλλ' ώς ίτσοι πρός ίτσοι, ή δὲ πο-ρεισ μας, ανέκαθεν ή αυτή, δὲν δύναται νά τεθῇ ούτε εἰς τό έλσχιστον ύπό αμ-φισθήτησιν.

Ποιά είνε τά γεγονότα ώς πρός τὸν νέον 'Αρμοστήν μας;

"Οταν ήλθεν εἰς τὸν τόπον, αι δυσα-ρέσκειαι κατά τής Κυβερνήσεως ήταν γενικαί.

Αι δυσαρέσκειαι αύται δὲν προήρ-χονται μόνον έκ τής μή λύσεως τού Φόρου τής Τποτελείας ύπό τού προηγου-μένου 'Αρμοστού, ἄλλ' ήσαν δυσαρέ-σκειαι κατ' έκείνου έν γένει διά τὸν τρό-πον τής διακήσεως του, διά τά ζιζάνια τά δποία έτπειρεν εἰς δλας τάς τάξεις και ζυλάς τής κοινωνίας και τής διοική-σεως διά τήν προτίμησιν τήν δποίαν έδιδεν εἰς μίαν φυλήν πρές βλάβην τής ἄλλης διά τήν κυβερνητικήν καθαράν ἀπαριστητά του και διά τὸν ταπεινὸν μακκιαβελισμὸν τὸν δποίον είχεν εισα-γάγη εἰς τά πολιτικά μας.

Η άρμοστία του ήτο έν γένει μία κυ-βερνητική χρεωκόπια. Κατ τά πράγματα είχον φθάση μέχρι τοιούτου βαθμοῦ ώτε αι σχέσεις μεταξύ λαοῦ και κυβι-νήσεως είχον διακοπῆ ενεκα τής ἐλ-λείψεως έμπιστευτής πρός τὸν 'Ανώ-τατον 'Αρχοντα' τὸ δὲ Νομοθετικὸν Συμβούλιον είχε καταστήσει τής έπιστολῆς τού 'Γρουρ-γού' τῶν Αποκιλῶν, περί ής είχε γίνη τόσος κρότος.

Αύτή ήτο ή κατάστασις τῶν πραγ-μάτων διαν δ Σίρ Κάρολος ἀνέλαβε τά ηνία τής Κυβερνήσεως μας.

Δὲν λέγομεν, εύτε ποτέ είπομεν, διά δ νέος 'Αρμοστής έθεράπευσε πᾶν κακῶς έχον έν Κύπρῳ. Ούτε τὸν Φόρον τής Τποτελείας οι ακτηγραγγεῖ, εύτε τὴν Κύπρον, οιτρ μετέχλεν εἰς Παράδεισον την Αρατούρην.

Αγλ ούτε κατήρα συνατέν να προσδοκά κανείς γα κατερθόστατα διά μαγικής ράβδου είτε διά μολις μηνών από τής αφίξεως του, καθ' οὓς δὲν έπεσκέφθη ακόμη δλην τήν Νήσον.

'Αλλ' έκαμε μερικά ἄλλα περί τῶν δποίων θά δηλήσωμεν.

Έν πρώτις έδειξε μίαν εύθυτῆς γα-ρακτήρας εἰς τήν δποίαν δὲν είμεθα και πολὺ συνηθίσμενοι. Εδειξεν διά είνε αρχων διατις δὲν ἀρήνει τὸν έσυτόν του νά σύρεται ἀπό τὸν έια και ἀπό τὸν ἄλ-λον, ἄλλα μόνον έμπιέται και δηγει-ται ύπό τῶν ύψηλῶν καθηκόντων του.

Τούτο έδειξε τουλάχιστον έως τώρα, και ήτο καθηκόν μας νά τό ξιαγνωρίσω-μεν.

'Αλλά δὲν είνε τούτο μόνον. Εδει-ξε φιλελεύθερον πνεῦμα, ἀντίξιον τῶν καλυτέρων βρετανικῶν παραδόσεων. Διά τά έθνικά ίσεώδη τῶν έλλήνων Κυπρί-ων έδηλωσεν αισθήματα σιδησμοῦ και συμπαθείας, και τούτο ήτο ύπερ-ξιον τῶν έπαγμάτων.

Διά τὸ ζήτημα δὲ τού Φόρου τής Τποτελείας — έστω και ἀν δὲν έλυσεν εἴτε τὸ πρόβλημα, εὐτοίς — έδειξε και σα φῶς έδηλωσεν διτ και ή καρδία και ή διδυνοί του είσε ύπερ ήμων.

Έδημοιούργησε τέλος πάντων τήν πολιτικήν έκείνην ἀμεσοφράχη ήτο εἴς τα φυσικά, ή πάνω είς ένθησιν

εύοική πρός τακτικήν και γένιμον έργα-σίαν διά τὸ μέλλον, και τής θοίας δρειλουμεν νά έπωφεληθῶμεν.

Αυτά πρέπει νά τά κηρύξωμεν πολὺ μεγαλοφάνως.

Χάρις δὲ εἰς τήν δημιουργίαν τής τοιαύτης πολιτικής ἀπμόσχαιρας ἐπα-γγιχισαν αι σχέσεις μεταξύ λαοῦ και κυβερνήσεως, και τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον κατά τήν έφετινήν σύνοδον έδωσε καταλήγους και ώφελίμους νό-μους δια τὸν τόπον.

Η ἀναγνώρισις τής καταστάσεως ταύτης δέν είνε καθόλου καλακεία, ἀλλ' έκδηλωσις τής καθηράς δληθείας, γα καθηκον είχομεν νά τό είπωμεν.

Βεβαίως δέν έννοσομεν νά είπωμεν δτ μὲ τὰ ψηφισθέντα μέτρα ἐτέλειωσε τὸ πάν ύπερ τού τόπου. 'Αλλ' διά την έκαθαρίσθη, τό δημι τής συζητήσεως κατέστη ελεύθερον, και ή συζητήσεως έ-ζακόλουθετ έπι τῶν οπελοίπων ζητημά-των — τού Φόρου τής Τποτελείας, τής Γεωργικής Τραπέζης, τῶν Δασονεμι-κῶν έλλειψεων, τῶν ίδιαιτέρων άναγκῶν τής Πάφου, Λάρνακος, Κυρηνείας, και ἄλλων μερῶν τής Νήσου, κτλ. 'Εν και-ρῷ τῷ δέωντι θά κασκινίσωμεν ἐκ νέου δλα τά θεματαταύτα ώς έλεύθεροι πολιτ-αι, και θά ζητήσωμεν τήν λύσιν αύτῶν.

'Αλλ' ήτο ἀνάγκη εἰς τό άρθρον τούτο νά ἀναγνωρίσωμεν τά γενόμενα και δσα ήρη έπεικησματεν, πρὶν ή πατήσω-μεν τὸν πόδα έπι τού κατωφλίου τού μέλλοντος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΕΠΤΑΗΜΕΡΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ
Γ'.

ΤΟ ΡΙΖΟΚΑΡΠΑΣΟΝ

Έχω χωριστή συμπάθεια γιά τό Ριζο-κάρπων. Είνε ένας κόσμος χωριστες, μία μικρή δημοκρατία άπομονωμένη, μιά δεύτε-ρη δημοκρατία τού άγ. Μαρίνου, ή σπει-ράζεις ήπό τό μοναστήρι τής Έλεσθης και ρήνεις εἰς τόν 'Αποστολον 'Ανδρέαν — τήν ιστορικήν άκρων, έπου Ριχάρδος ο Λεοντόθυμους συνέλαβε τὸν δικήτων τής Κύπρου Ίτικά τόν Καρμηνόν...

Η στενή αύτή χερσόνησος έχει 18 έγ-γιλιά μίλια μήκος και 3 μίλια πλάτος. Και έκει, μέσα εἰς άλτηρηνητον πρασινόσημον μερικιαβελισμὸν τὸν διποίον είχεν εισα-

